

циесътъ на пѣсъчните пластове, които непосредно почиватъ върху долно креднитѣ баремски варовици. А като не намираме надъ тѣхъ други по-млади пластове, можемъ да заключимъ, че въ царството не е развитъ истинскитъ редъ на терциернитѣ образувания отъ Виндобонския до най-долния катъ на Постплиоцена, както това е въ съседна Ромъния и въ Керчанския полуостровъ.

Юго-западна България. — Къмъ Понтийския катъ ние ще причислимъ и пластоветѣ на сладководнитѣ котловини на Юго-западна България, като: основата на Софийската, Владайско-Пернишката, Радомирската, Бобовдолската и Кюстендилската.

1. Въ Софийската котловина, повечето изпълнена съ левантински материали, понтийскитѣ образувания се откриватъ подъ тѣхъ само въ околноститѣ на с. Кжтино, северно отъ София. Тамъ, подъ левантинскитѣ пѣсъци и пѣсъчни глини, излизатъ черни и тъмни кафяви глиненни пластове, съдържащи кафяви земляни вжглища, въ които твърде често се намиратъ черупки отъ *Planorbis*, *Helix* и други сладководни миди и охлюви въ твърде разтрошливо състояние. Въ сжщитѣ битуминозни шисти намѣрени сж и нѣкои остатъци отъ бозайници, а именно една частъ отъ преденъ горенъ, млѣченъ жбъ отъ *Mastodon*, който най-много подхожда на *Mastodon angustidens* Cuv., а така сжщо и единъ почти цѣлъ кучешки жбъ отъ долната лѣва челюсть на *Aceratherium*. Тия два жбъ, които сж получили тъмната си боя отъ битуминознитѣ шисти въ които тѣ дълго време сж лежали, доказватъ че Софийската котловина е почнала образуванието си още преди настъпването на плиоценската епоха.

2. Владайско-Пернишката котловина, затворена между Витоша, Люлинъ пл. и Голо-Бърдо, презъ срѣдата на която тече р. Струма, изпълнена е съ пѣсъчници, чакълъ, конгломерати, глини, пѣсъчни глини и вжглищни пластове.

При с. Владая, гдето начева този вжглищенъ басейнъ открива се следния редъ пластове:

Най-горе подъ почвата излиза чакълъ въ видъ на кон-